

1. MINUNI ȘI FALSE NORMALE

Un posibil pretext pentru discuție

Minunile sunt fapte ale puterii dumnezeiești care depășesc legile naturii și care nu pot fi explicate pe cale rațională, scopul lor fiind îndreptarea și mântuirea omului.

Sfânta Scriptură consenmează nenumărate minuni, atât în Vechiul Testament (mana cerească, despărțirea Mării Roșii, toiașul lui Aaron prefăcut în șarpe, Daniel în groapa cu lei, înălțarea la cer cu trupul a lui Ilie etc.), cât și în Noul Testament (prima minune, transformarea apei în vin la nunta din Cana Galileii, înmulțirea pâinii și a peștilor, învieri din morți: fîca lui Iair, tănărul din Nain, Lazăr, culminând cu Învierea Mântuitorului, vindecarea orbului din naștere și a paralizîcului, potolirea furtunii etc.).

Possibilitatea minunilor a fost și este negată de ateii, de raționaliști și materialişti, pe considerentul că ele ar contrazice legile firești, naturale și pe cele ale științei. Dar minunea nu poate fi înțeleasă și explicată decât prin credința că e lucrarea lui Dumnezeu. Care, fiind Creatorul și Atoțiitorul, poate face orice în și cu creația Sa.

Astăzi, minunile adevărate ale lui Dumnezeu sunt puse pe picior de egalitate sau umbrite de multe ori de falsele minuni ale pseudo-profeților, ale „vîndcătorilor” și harismaticilor oportuniști ai zilelor noastre, care, departe de a aduce întărirea credinței și a moralității, întunecă mintea și sufletul celor care cred în ele. Dacă scopul minunilor dumnezeiești este în primul rând dobândirea sănătății sufletești și apoi a celei trupești, „minunile” din zilele noastre urmăresc doar bunăstarea fizică, materială, urmărită de otrăvirea și îmbolnăvirea sufletească.

Măntuitorul ne-a avertizat că **se vor scula hrîstoși mincinoși și prooroci mincinoși și vor face semne și minuni, ca să ducă în rătăcire** (Mc. 13, 22). De aceea, trebuie să știm să facem deosebire între adevăratele și falsele minuni, astfel: minunile adevărate nu trebuie să contrazică învățătura de credință creștină; cel ce săvârșește minuni trebuie să aibă o viață sfântă, să nu urmărească interese materiale, să fie smerit, să nu se laude cu puterile sale, ci să pună totul pe seama lui Dumnezeu; să aibă ca rezultat îndreptarea morală, sănătatea sufletească a omului.

Despre falsele minuni, ne dă exemple și Sfânta Scriptură: vrăjitorii egipteni care încercau să copie minunile făcute de Aaron și Moise, precum și Simon vrăjitorul, care a încercat să cumpere harul de la Apostoli, pentru a-l folosi pentru câștig material. Toate acestea sunt făcute fie cu ajutorul diavolului, fie sunt înșelăciuni omenești.

Adevăratul credincios nu caută minuni pentru a crede în Dumnezeu, aceasta fiind o caracteristică a necredincioșilor, care, chiar dacă le-ar vedea, tot nu ar crede. Nu minunile sunt necesare mântuirii, ci împlinirea poruncilor lui Dumnezeu, iar trecerea unei vieți conforme cu Evanghelia.

În ceea ce privește fenomenele paranormale, ele sunt o varietate de fenomene care ies din sfera normalului, depășind puterea de înțelegere a omului.

Una dintre cele mai vechi astfel de fenomene, apariția **fantomelor**, despre care se crede că ar fi niște spirite venite din viața de dincolo sau dintr-o altă lume, se găsește la toate popoarele, manifestându-se prin apariții stranii a unor forme, prin diferite zgomote, obiecte ce se mișcă singure, case bătute. Toate acestea au devenit obiectul unor importante cercetări, în urma cărora s-au emis diferite ipoteze: sufletele celor care s-au sinucis sau a celor ce au murit în chinuri, umbra încă în diferite zgomote, obiecte ce se mișcă singure, case bătute. Toate acestea au devenit obiectul unor importante cercetări, în urma cărora s-au emis diferite ipoteze: sufletele celor care s-au sinucis sau a celor ce au murit în chinuri, umbra încă în această lume, fie căutând să se răzune, fie fiind încătușate între lumea noastră și alte lumi.

În realitate, însă, aceste apariții nu pot fi, din perspectivă creștină, decât apariții demonice, ce au rolul de a înșela și de a chinui pe oameni. Impotriva acestor fenomene, Biserica noastră a alcătuit încă din vechime diferite rugăciuni și slujbe pentru alungarea duhurilor rele.

În ce privește **fenomenul O.Z.N.**, el a generat, de-a lungul anilor, numeroase discuții, ipoteze și cercetări științifice, existând chiar programe care se ocupă cu căutarea inteligenței extraterestre. Adepții acestui fenomen, neavând nici un argument solid în sprijinul credinței lor, apelează la diferite înțelegeri eronate ale unor evenimente povestite chiar în Sfânta Scriptură.

Biserica nu a ignorat acest fenomen. Astfel, deși nu se vorbește nicăieri în Sfânta Scriptură despre existența extrateresților, ei numai despre crearea omului, totuși, ea ne spune despre lumea îngurilor și a demonilor, despre diavolul care vrea cu orice chip să **amăgască neamurile** (Apoc. 20, 7-8), să-și câștige aderenți, pentru aceasta putând chiar lua înfățișarea unui **înger al lumii** (1 Cor. 11, 14).

Preocuparea noastră de căpătai ar trebui să fie grija de mântuirea sufletelor, existența sau neexistența extrateresților neputându-ne ajuta cu nimic.

Printre alte fenomene paranormale se numără și **telepatia**, adică abilitatea de a comunica o informație de la o persoană la alta, prin intermediul minții, **aporturile**, adică aducerea instantanee a unor obiecte aflate la mare distanță, **bioenergia**, adică vindecarea prin atingeri sau emiții energetice, **levitația**, ridicarea în aer prin înfrângerea forței gravitaționale și **teleportarea**, adică fenomenul prin care un obiect sau o persoană dispăre brusc dintr-un anumit loc pentru a apărea aproape simultan în cu totul alt loc. Toate acestea nu sunt decât încercări nereușite de a copia puterile pe care le-au avut și le-au folosit științii, puteri pe care însă aceștia le-au dobândit prin credința și harul lui Dumnezeu.